

Activitat : Menorca en bicicleta

Data: del 18 de setembre a l'1 d'octubre de 2005

Lloc: Menorca

Participant: Vàngelis Villar

Tipus d'activitat: cicloturisme

Comentaris:

El buc de Transmediterrànea em deixa al port de Maó un dia plujós. Cal esmentar, segons em va dir la venedora del mostrador del port de Barcelona, que Transmediterrànea considera la bicicleta com a equipatge i, per tant, no te la fa pagar. Balearia ho considera vehicle i et cobra un import extra.

El dia plujós m'obliga a pedalejar tant ràpid com puc fins el càmping, frustrant els meus plans inicials de fer una ruta circular per la costa. Menorca està molt ben comunicada: una carretera connecta els dos centres urbans més importants: Maó i Ciutadella passant per altres pobles com Alaior, Mercadal i Ferreries. El problema que s'hi troba si s'ha de pedalejar per la carretera és la gran quantitat de vehicles que la recorren. També recordar que Menorca ni és plana ni és petita: habitualment trobes un conjunt de turonets que t'obliguen, constantment, a anar pujant i baixant. L'alçada d'aquests no és gaire però l'acumulament de pujades i baixades es fan esgotadores. Tampoc és una illa petita. És petita per fer-la en cotxe però no per a una bicicleta, que et permet plantar-te en qualsevol lloc en un moment. Ara bé, el haver de tornar a refer carreteres i carreteretes per anar a parar a un nou destí et roba molta part del dia.

Menorca té dos càmpings, de categoria i geografia diferents: un a Son Bou (el turístic i amb prestacions) i Sa Talaia (el clàssic càmping barat on l'amo et pregunta fins quan et quedes per donar per tancada més aviat o més tard la temporada d'estiu). Jo dirigia les meves rodes a aquest: carretera de Ferreries a Cala Galdana km. 3'5.

Dormir a les platges, tot i la prohibició, no sembla gaire complicat. Tot i que no seré jo qui frustri els plans turístics del Govern Balear, hi ha cales difícils d'assolir on difícilment algú et dirà alguna cosa (i menys en períodes menys massificats). Dormir en platges turístiques com Son Bou o Cala Galdana, a part de perillós per aquest aspecte, no té gaire de recomanable. Cal esmentar les diferències entre les costes sud i les costes nord. L'aigua a les cales del sud arriba cristal·lina a la sorra, blanca que dona un color turquesa al mar, visible entre pins. Les cales del nord, més agrestes, prenen uns tons

taronges i vermellosos. Més tranquil·les i inaccessibles són habituals de nudistes i perseguïdors d'un fang marró que s'hi troba i amb el que la gent s'empastifa el cos.

Les cales del sud semblen bastant accessibles. Moltes tenen un accés tallat a la circulació a motor. S'hi té accés per camins de costa (camí de cavalls) que també es pot recórrer tot buscant cales més inhòspites. Aquest camí recorre tot el perímetre de l'illa però en alguns trams travessa propietats privades. El lliure pas per aquest camí és motiu de polèmica entre propietaris i turistes.

El camí de cavalls sols es pot recórrer en bicicleta en determinats trams, en d'altres està bastant descuidat. És recomanable, crec, recorre'l a peu. És ple de restes d'edificacions ramaderes. Una visita a Cala Mitjana és una mena de museu de la ruralia menorquina a l'aire lliure, amb una sèrie d'edificacions conservades amb plafons explicatius.

Les cales del nord són accessibles per carretera. S'estaciona en aparcaments propers i es camina una estona fins la cala. Cala Pilar té el reconeixement de ser la més inaccessible, diuen, de totes. S'hi accedeix per un caminet a peu d'una hora de durada aproximadament. Però un mapa em va fer sospitar d'un camí alternatiu, més curt i accessible. Per la carretera de Mercadal a Ciutadella, abans d'arribar a un desviament a la dreta per a Cala Pilar trobem un desviament a "els Alocs". Aquest porta a la cala del costat de Cala Pilar. S'hi accedeix, finalment, caminant per la costa en uns pocs minuts.

És recomanable també la pujada a la muntanya del Toro, el punt més alt de l'illa. S'hi accedeix per una carretera que surt de Mercadal. La pujada en bicicleta és bastant dura (per no dir molt dura). La visita, però, val la pena. Al capdamunt hi trobem el santuari de la Verge del Toro. Les vistes des del santuari s'estenen per tota l'illa, sent la més notable la vista de la badia de Fornells, al nord.

Un camí paral·lel a la carretera general "el camí d'en Kane" comunica Maó i Mercadal passejant per paisatges rurals de Menorca amb grans extensions de terreny, vaques, cavalls negres i grans i blanques masies.

Menorca té molts jaciments prehistòrics d'època megalítica amb el característic període talayòtic. La construcció més típica, que dona nom al període, és el talayot però el més conegut és la taula, una altra construcció típica. La més impressionant és la taula de Torralba d'en Salord prop d'Alaior. El conjunt prehistòric més gran és, segurament, la Torre d'en Gaumés, també prop d'Alaior i un dels monuments més coneguts és la naveta des Tudons al km. 40 aproximadament de la carretera general. Anteriors a l'època talayòtica hi ha algunes coves d'enterrament. Les més conegudes són a Calescoves però un altre conjunt és menys turística i no menys imponent: Cala Morell.

Menorca també té restes romanes. Al nord, al cap de Cavalleria trobem les restes del port de Sanitja, un antic port romà. Aquesta visita és molt recomanable ja que al costat trobem un petit port natural amb petites barquetes de pescadors a part del far de Cavalleria, situat al capdamunt de penya-segats. D'altra banda també recomanar la pujada al castell de Santa Àgueda, on trobarem una gran masia en ruïnes i les restes d'un castell àrab. És el segon punt més alt de l'illa després del Toro.

Un punt turístic força curiós és "la penya de l'índio", prop de Mercadal. Es tracta d'una roca amb la curiosa forma del cap d'un indi de les pel·lícules del Far West. La figura de

l'indi només és observable des d'un punt molt concret a peu de carretera. Per a tal efecte hi ha un mirador.

Un racó bastant amagat i interessant és el barranc d'Algendar. S'hi accedeix des d'un desviament a mà dreta passat Ferreries i en direcció Cala Galdana. Es tracta d'un camí natural entre penya-segats que segueix un riu (l'Algendar) que desemboca a Cala Galdana. L'accés fins al final m'és desconegut perquè em vaig perdre entre caminets i tanques i vaig anar a parar a una carretera en direcció a Ciutadella a altes hores de la nit i amb poca pila als llums de la bicicleta. Amb temps, però, la visita és molt recomanable. Menorca, em van dir, és plena de restes prehistòriques per descobrir i estudiar i el barranc conté algunes d'aquestes restes.

I pel que fa a un turisme més urbà dir que tots els centres urbans més petits (Ferreries, Alaior, Migjorn, Mercadal, Fornells, Es Castell amb un tranquil port, etc.) són molt recomanables de visitar. És interessant també contrastar la imatge de Maó (capital en funcions, amb un impressionant port natural) i Ciutadella (capital eclesiàstica, amb contundents i luxosos edificis). Aquesta última té una bonica catedral i "ses voltes", un carrer molt concorregut amb un llarg porxo amb arcs.

Finalment no em puc estar de recomanar alguns locals on menjar: el local "Casino" a la plaça Nova d'Alaior fa unes pizzes boníssimes per un preu molt econòmic. A Ferreries, el forn que trobem a la rotonda d'entrada al poble des de Ciutadella també té molt bona anomenada. Crec recordar que es diu "Can (o Sant) Marc" però ara mateix no ho puc assegurar: unes ensaïmades de crema de vici.